

[Gustav Pedersen.]

disse Forslag, er det i hvert Fald forbausende at høre det ærede Medlem udtrykke sin Glæde over denne nye Skat. Vi maa saa haabe, at det ærede Medlems Optimisme ogsaa holder, naar det ikke tilfældigvis er en Venstreminister, der kommer med Forslag om Skatter.

Til det ærede Medlem Hr. Christmas Møller vil jeg gerne sige, at jeg forstaaer ikke, hvordan han kunde finde Anledning til at bruge Ordet Lidenskab i Forbindelse med mine Bemærkninger. Det ærede Medlem indrømmede selv, at de Afgifter, Forslaget paalægger, er naaet saa højt, at de antagelig maa siges at have kulmineret. Det, jeg saa gjorde, var i al Stilfærdighed at gøre opmærksom paa, at en Del af dem, der skal afholde disse Udgifter, ikke altid selv er Herrer over, i hvor vid Udstrækning de vil afholde dem. Jeg kan ikke indse, at der er nogen Grund til at sætte Lidenskab i Forbindelse med disse Bemærkninger; det er en ren konkret og faktisk Oplysning, som staaer fast, at det ikke er en snæver Klike af særlig flotte eller særlig luksuøst levende Mennesker, det drejer sig om i denne Forbindelse.

Og maa jeg saa sige til det ærede Medlems Bemærkning om, hvordan man lever her i Landet i Sammenligning med, hvordan man lever i andre Lande, at det har vi jo ikke trukket frem i Forbindelse med Landbrugslovene i den Debat, der har været om, hvor stor Indtægt ogsaa den bedst stillede Del af Landmændene skulde have. Der har vi ikke forlangt, at der skulde sammenlignes med, hvordan man er nødt til at leve i mange andre Lande. Saa er det heller ikke rimeligt, at man, naar det drejer sig om at udskrive de Beløb, der skal dække de Udgifter, der skal skaffes i denne Forbindelse, taler om, at man ikke kan beklage sig, fordi man ikke lever paa samme Maade, som desværre en stor Del af Europas Befolkning er nødt til at leve.

Jeg vil sige til det ærede Medlem Hr. Starcke, som talte om, at vi havde et moralsk Ansvar for den Udvikling, der er foregaaet med Hensyn til de indirekte Skatter, at saa længe der har været socialdemokratisk Regering, har Forholdet mellem de direkte og de indirekte Skatter forskudt sig paa den Maade, at de direkte Skatter har indtaget en voksende Del af Statsregnskabets Indtægtsside. Vi har ikke bestemt, hvordan Skatterne skulde være, men vi har systematisk arbejdet mod det Maal at faa den største Del og en voksende Del af Udgifterne lagt paa de direkte Skatter.

Til den højtærede Finansminister vil jeg gerne sige, at det er selvfølgelig rigtigt, at det Ølforbrug paa Restauranter, som man under en eller anden Form kan komme til, uden at man i og for sig ønsker at være øldrikkende, ikke drejer sig om store Beløb i hvert enkelt Tilfælde, men jeg gør opmærksom paa, at det for det første er mange flere Mennesker, der er i den Situation, end man er tilbøjelig til at regne med, og endvidere, at det næsten altid er en daglig Foreteelse, fordi det er Mennesker, der har deres Arbejde ude og som Følge deraf er nødt til daglig at indtage deres Maaltider paa Restauranter. Men det afgørende er, at en stor Del af de Indtægter, der skal skaffes her, nødvendigvis maa komme fra den store brede Befolkning. Derfor var det, vi for vort Vedkommende mente, at naar det drejede sig om at skaffe Indtægter til en Prisændring, af hvilken en Del kommer særdeles godt stillede Dele af Befolkningen til gode, havde det ogsaa været naturligt at søge disse Indtægter fremskaffet paa den Maade, at man tog dem gennem direkte Skatter, det vil altsaa sige tog dem dér, hvor man ved, at de største Indtægter ligger.

Det andet Formaal, som den højtærede Finansminister søger at opnaa ved Skatterne, nemlig at begrænse Forbruget; opnaas i hvert Fald ikke i denne Forbindelse, for det, man tager fra den ene Gruppe af Forbrugere, det lægger man jo indtægtsmæssigt over paa en anden Gruppe af Befolkningen, det vil altsaa sige, at man forøger deres Købeevne saa meget mere. Man kan diskutere, om den var høj nok, eller den var for høj, men man kan i hvert Fald ikke diskutere, at den Købeevne, man eliminerer det ene Sted, den lægger man det andet Sted, om man saa synes, den bliver for høj eller fortsat er i Underkanten.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Christmas Møller: Det ærede Medlem Hr. Starcke mente, at dette Forslag snarest skulde have været forelagt i Snapstinget. Jeg maa maaske have Lov til at sige, at jeg bemærkede ikke det ærede Medlem eller hans Partifæller ved Afstemningen om Landbrugslovene. Maaske var det, fordi det ærede Medlem da var til Stede i dette tredie Ting.

Dernæst vil jeg gerne over for de Betragtninger, som baade det ærede Medlem og det ærede Medlem Hr. Gustav Pedersen fremsatte, sige, at en lys Pilsner smager